

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή έτησια της Εφημερίδος εντός της επικρατείας Δραχ. 30.
και εκτός 36.
Τιμή καταχωρήσεως δια τὰ δικαστικά. 12 δι έκασην γραμμήν.

Όσπερ έν τοις πολέμοις συμφέρει τοις εύψυχοτάτοις πρώτοις τάττειν, ούτως έν ταις πολιτείαις λυσιτελεί τοις φρονιμοτάτοις και δικαιοτάτοις προεσταναι του πλήθους. « Αριστοτελής. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Την νύκτα της παρελθούσης Κυριακής είκοστής του ένεστώτος μηνός, απέβίωσε προσδληθείς από άποπληξίαν ο αξιοτίμος και ένάρεος συμπολίτης και Δήμαρχός μας Γεώργιος Καραγιαννάκης, ταφείς την δευτέραν ώραν Η. Μ. της έπιούσης, μετά της δεούσης εις τον βαθμόν τον όποιον κατείχεν έντός της κοινωvίας μας πομπής και παρατάξεως.

Μεταξύ των δυστυχημάτων όσα μαστίζουσι πρό τινοσ καιρού την κοινωvίαν μας, έμελλε να προστεθή ή έτερον, έμελλε λέγομεν να στερηθή αύτη έν των έναρετωτέρων μελών της τον μακαρίτην Γεώργιον Καραγιαννάκη, όστις, δυναμέθα να είπωμεν άνευ υπερβολής ήτοι ή αγαθότης και ή άρετή έν σώματι. Ο μακαρίτης όυτος συμπολίτης μας μεταναστεύσας εκ της Σμύρνης μετά της οικογενείας του έν καιρώ του υπέρ της εθνικής ανεξαρτησίας μας άγώνος, κατώκησεν ένταύθα, και δικαίως δύναται να όνομασθή εις εκ των πρώτων θεμελιωτών της Έρμουπόλεως, διότι συήρησε μεγάλως, θυσίας και χρέηματα και κόπους και την υγείαν του πολλάκις υπέρ της ανεγέρσεως του ίερού ναού της Μεταμορφώσεως, του Νοσοκομείου και πάντων έν γένει των αγαθοεργών ή εκπαιδευτικών καταστημάτων μας, ή άκαταπαύστως μέχρι ή αυτών των τελευταίων σχεδόν ώρών της ζωής του, κατερίνετο εις πάν ό,τι συνέτεινεν υπέρ της ευημερίας των κατοίκων της Έρμουπόλεως, ότινες δικαίως έδεικνουν εις αυτόν άπερίόριστον σεβας και τον ύπερηγάπων.

Η αγαθότης και αι άρεται του μακαρίτου Γεωργίου Καραγιαννάκη δέν έπεριορίζοντο εις την άνεγερσιν και θελτίωσιν μόνον των αγαθοεργών και εκπαιδευτικών καταστημάτων μας, άλλ' εκτεινότο πολυ περαιτέρω ως άλλος πατήρ των πτωχών, των ένδεών και των άπηλπισμένων, έπεδαφίλευν ό μακαρίτης προς αυτούς παντός είδους βοηθήματα ήτο προς τούτοις καλός σύζυγος, φιλόστοργος πατήρ, ειλικρινής φίλος, ταπεινός, εύπροσήγορος προς όλους, και τελευταίον συμβιβαστικόν και ειρηνικόν χαρακτήρος προσόντα όλα ταύτα άτινα χαρακτηρίζουν τον χρηστόν και αγαθόν πολίτην. Όλοι έν γένει οι συμπολίται μας ήσ

θάνθησαν μεγάλην λύπην δια τον άωρον είσέτι θάνατον του καλού τούτου συμπολίτου μας διότι σπανίως εύρίσκονται μεταξύ των κοινωvιών τσοσούτον ένάρετοι και αγαθοί άνθρωποι.

Τό καθ' ήμάς, θεωρούντες καθήκόν μας ν' άποδώσωμεν τον όφειλόμενον φόρον εις την μακαρίαν σκιάν και εις την μνήμην του αγαθού τούτου συμπολίτου μας, εύχόμεθα έγκαρδίως την έν τοις κόλποις του Άβραάμ αιώνιαν άνάπαυσιν της αγαθής ψυχής του αλλά ταύτο χρόνως έπειδή ή αποβίωσίς του, ένεκα της όποιας κτείχε θέσεως έντός της κοινωvίας μας, δύναται να έπιφέρη συνεπίαις δυσάρεστους εις την πόλιν μας, διότι υποθέτομεν όστι ή έπάρατος σπουδαρχία άδικαχώριστος πάντοτε από όλας ένγένει τας κοινωvίας, κατά δυστυχίαν της ανθρωπότητος, θέλει και πάλιν δώσει άφορμήν εις τας συνήθεις εις τοιαύτην περίπτωσιν κινήσεις, προτρέπομεν ήν ή έξορκίζομεν έν όνόματι της πατριδάτης πατρίδος μας τους συμπολίτας μας, όσοι θέλουν λάβει μέρος εις την εκλογήν του νέου Δημάρχου, να συνέλθωσι με την άνήκουσαν εις έναρέτους πολίτας σύμπνοιαν και αγάπην, και άπεκδυόμενοι από πάντα ιδιοτελή σκοπόν και πάθος, μόνον δε τό κοινόν συμφέρον και την πρόοδον της φιλοκάλου και ειρηνικής κοινωvίας μας υπ' όψιν έχοντες, να ψηφοφορήσωσι και εκλέξωσι υποψηφίους σύμφωνα με τον όρκον τον όποιον και προς τον Ύψιστον Θεόν και προς την πατρίδα δίδουσιν, άνδρας έναρέτους και ικανούς να διευθύνωσι με ζήλον, φιλοκαλίαν και ακρίθειαν τά δημοτικά πράγματα, τά όποια ένεκα της δεινότητος του έμπορίου δέν εύρίσκονται, ως και άλλοτε είπωμεν, εις εύάρεστον θέσιν.

Μετα την κηδείαν του μακαρίτου Γ. Καραγιαννάκη, ήτις ως άνωτέρω είρηται έξετελέσθη μετά της δεούσης εις τον βαθμόν του πομπής, διότι προσεκληθήσαν και έσυντρόφευσαν την έκφοράν τε όλα αι πολιτικά, δικαστικά, στρατιωτικά και δημοτικά της πόλεως μας Αρχαί, ανεγνώσθη εις τό άκροατήριον του ένταύθα δικαστηρίου των Πρωτοδικών ή διαθήκη του, συνταχθεΐσα υπ' αυτού και γραφείσα ιδιοχείρως, εκ της όποιας αποδεικνύεται ή μεγάλη φρόνησίς του, τό αυτό προς άπαντα τά τέκνα του πατρικου φίλτρον, ή προς την έναρετον σύζυγόν του αγάπη, ή προς

τους πτωχούς και ένδεείς συμπάθειά του, και τελευταίον ό ζήλος τον όποιον και ζών έδεικνυδιχ την πρόοδον και θελτίωσιν των εις την πλιν μας φιλανθρωπικών, εκπαιδευτικών και θρησκευτικών καταστημάτων, διότι υπέρ όλων σχεδόν αυτών διέθεσε κληροδοσίας.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

Εις την θανήν του Γεωργίου Καραγιαννάκη Δημάρχου Έρμουπόλεως, άποθανόντος 20. Δεκεμβρίου 1842 εις ήλικίαν έτών

« Οίδα γάρ ήμάς ούδέν όντας άλλο πλην είδωλα, όσοι περ ζώμεν, ή κούφην σκιάν. »

Τί στυγήν, τί ζωγραφική, τί αληθινή παράστασις αύτη της ματαιότητος του ανθρώπου ! και τί εύκαιρος αύτης έφαρμογή επ του προκειμένου νεκρού ! φευ ! ό χθές πρόσχαρος, χαρίεις, κομψός, εύάρεστος παρ ήλικίαν εις τας συναναστροφάς, κοινωvικός εις όλην την συμπεριφοράν του καθ' όλην την σημασίαν της λέξεως : ό χθές οικογενειάρχης με τόσα σχέδια, με τόσας προσδοκίας τερψιμόους και τερψιθύμους; ό χθές μεγαλέμπορος με τόσον πολυπλόκους θεωρηματισμούς κερδοσκόπους, με τόσους υπεξαρτήτους κηρύττοντας; αυτόν σωτήρα και ευεργέτην : ό χθές αρχηγό δήμου, και δήμου της Έρμουπόλεως : σήμερα ποϋ είναι ό Καραγιαννάκης; σήμερα ποϋ όλα ταύτα; ήλθον παρήλθον, έφάνησαν ήφανίσθησαν, ως είδωλον ή κούφη σκιά : α μάταιοι υιοί των ανθρώπων, ψευδεΐς υιοί των ανθρώπων ! « είτα δήτ' όγκούμεθα όμέν τις ήμών πλουσίας έν δώμασιν, ό δ έν πολιτείαις τίμιος κεκλημένος ; τσδ' ούδέν άλλως φροντίδων βουλεύματα, γλώσσης τε κόμωσι » . έπεληψει με ό χρόνος εάν έπιχειρήσω ν' άκριβιμήσω όλας τας τοιαύτας ρήσεις, όσκι ζωγραφίζουσι με μαύρα χρώματα του βίου και του ανθρώπου την ματαιότητά ; άλλά τις ή χρεία; ποία άλλη τόσον ζωγρά, τόσον ζωγραφική, τόσον φρικαλέα τούτου παράστασις, όσον ή ψαλλθεΐσα ήδη νεκρώσιμος ακολουθία της ήμετέρας θρησκείας ;

Εΐεν τί δε έπεται έντευθεν να συμπεράνω

τα καὶ ἐνθουσιασμόν τὰ δικαιώματα τῶν Ἰσπανῶν. »

» Ἡ φωνὴ αὕτη τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ νομοθετικοῦ καὶ ἐκτελεστικοῦ σώματος, ἐξεβλήθη ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸν συμβούλιον τὸ ὅποιον ἀντεπροσώπευε τότε τὴν ἀθλίαν γάσιν, ἦτο τὸ προοίμιον τῆς φρικτῆς ἐπαναστάσεως τῆς ὁποίας ἐζήτει νὰ κρύψῃ τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα, ἀλλὰ τὸ ὅποιον ἀφήσαν ἐπομένως κατὰ μέρος τὴν ὑποκρισίαν, καὶ ῥίψαν τὸ προσωπεῖον ὕψωσε τὴν σημαίαν, καὶ μετεχειρίσθη ὡς φωνὴν τοῦ πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος τοῦ, ζήτω ἡ Χριστινα, ὄνομα ἀκριβὸν μὲν εἰς ἄλλους καιροὺς, καθ' οὓς τὰ ἐλαττώματα καὶ ἡ φιλαυτία τῆς Χριστινῆς μᾶς ἦσαν ἄγνωστα, ἀλλὰ τὴν σήμερον ὄνομα φρικτῶδες καὶ ἐπιφοβόν, διότι ἐπενθυμίζει τὴν ἰδέαν τῆς ἀντενεργείας καὶ τῶν ὀλεθρίων σκηνῶν τῶν δυναμένων νὰ ἐπαναφέρωσι τὸν δεσποτισμὸν. Τίς ἠθέλει πιτεύσει, Κόττοιχοι τῆς Βαρκελώνης! ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς Χριστινῆς μητρὸς τῆς ἀθώας βασιλείας μας, ἐμελλον ν' ἀρχίσωσιν αἱ κλοπαί, αἱ διαρπαγαί, οἱ φόνοι καὶ τελευταῖον ἡ φρικτὴ ἀναρχία, ἅτινα συμβαίνουσι μόνον μεταξὺ τῶν ἀγρίων λαῶν; ἔ μολοντοῦ το συνεθῆ οὕτω, ἔ ὑμεῖς ὑπέστητε πολλὰ δεινὰ, μέχρις ὅτου πεπεισμένοι ὅτι ὁ ὀλεθρὸς σας ἦτο θεῖος, ἐσεΐσατε διὰ τῆς ἐσθηθείας τῶν Ἀλκᾶδων καὶ τῶν ἐντίμων πολιτῶν τὸν ζυγὸν τὸν ὅποιον ὑπέβλεπεν ἐφ' ὑμῶν ἐν χαμερπῆς σκυλλολύγιον, τὸ ὅποιον ἀφωπλίσσατε, ἀποδόσαντες τὴν ὠραίαν ταύτην πόλιν εἰς τὰς νομίμους ἀρχάς της. »

« Ὅτε ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ γενικὸς στρατηγὸς σᾶς εἶδον ἐγκαταλειμμένους εἰς τὴν πλεον ἀποτρόπαιον ἀναρχίαν, πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὑποτάξωσι τὴν δυστυχῆ ταύτην πόλιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν νόμων, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ σώσωσι τὸ μέγλητερον μέρος τῶν κατοίκων της, διέταξαν μὲ βαθεῖαν τῆς καρδίας των λύπην, διότι εἶναι καὶ αὐτοὶ Ἰσπανοί, τὴν καταδόμισιν τῆς πόλεως ἄλλ' ὃ ἦχος τῶν πυροβόλων ἀντήχει λυπηρῶς εἰς τὰς καρδίας τῶν πολιτορκούντων, ῥιτινες ἐδραξαν τὴν πρώτην πρόφασιν πρὸς κατάπαυσιν τοῦ πυροβολισμοῦ. Αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖ ἐπεριφρονήθησαν καὶ προσωπικῶς καὶ κατὰ τὰ συμφέροντά των, καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ὅποια εἶδον κειμένους ἐπὶ τῆς κόνεως τοὺς ἀθῶους συναδελφούς των καὶ τοὺς ἀρχηγούς τοὺς ὅποιους ὑπερηγάπων, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν οὐχὶ ὡς κατακτηταὶ ἀλλ' ὡς ἀδελφοί, ἔχοντες μόνον κατὰ νόον νὰ θεραπεύσωσι τὰ δυστυχήματα καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα· πολλὰ διάφοροι ἐκεῖνων οἵτινες ὀνομάζονται μέτριοι, καὶ οἱ ὁποῖοι φυγόντες χαμερπῶς διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ποινήν ἧτις τοὺς περιμένει, ἐπέπεσαν ἐπὶ τῶν ἄλλων λαῶν, συνδαυλίζοντες ἐκ νέου τὸ πῦρ τῆς διχνοῖας, ἀγοράζοντες βραχίονας πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἀταξίας, καὶ ζητοῦντες νὰ διαφθείρωσι τὸν λαὸν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Καρλο—Χριστινικοῦ κινήματος! Ἀνθρώποι ἀποπλανημένοι καὶ ἀπονενοημένοι, εἴτινες ἐγνωρίσατε ἤδη τὴν ἀπάτην σας! Ἄμα ἐγιναν γνωστοὶ οἱ σκοποὶ σας, ἐγκατελείφθητε παρὰ πάντων, καὶ τὰ στρατεύματα ὅλων τῶν πόλεων καὶ τῆς ἐπαρχίας ἀπῆν

τησαν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου φωνήν σας, μὲ τὴν φωνὴν τῆς νομίμου εὐταξίας καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἀρχάς των· ὠρελήθητε ἀπὸ τὸ σκληρὸν τοῦτο πλὴν ὕγεινὸν μάθημα, καὶ κρύψατε τὰς ὄψεις σας ἀνσᾶς μὲν εἰσεῖτε αἰσθημα αἰσχύνης· ἀν δὲ ἐπιθυμήτε νὰ λάβητε ἐξουσίαν τινα, κάμετε πόλεμον εὐγενῆ καὶ ἐλεύθερον, διὰ τῶν νομίμων καὶ ἐντίμων βουλευτικῶν μέσων. »

» Δις ἤδη ἀπεπειράθητε ἐπαναστάσεις, τὴν τῆς 4. Σεπτεμβρίου 1841 καὶ τὴν τῆς 13. τοῦ παρελθόντος μηνός· τί ὠρελήθητε ἀπὸ τὰς ἐπαναστάσεις σας ταύτας; Διαφθείρατε τὸν λαὸν, ἐκαλύψατε τὰς πύλεις ἀπὸ πένθος καὶ κατεστρέψατε τὰς ἰδιοκτησίας· ἐνεθαῖρῆσατε ἐν κόμμα τὸ ὅποιον κακῶς ὀνομαζόμενον δημοκρατικόν, ὡς σῆς ὀνομάζεσθε μέτριοι, μᾶς ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν ὅτι στερεῖται πάσης ἀρετῆς, καὶ οὐδὲν ἔχει ὡς κληρονομίαν τοῦ εἰμῆ κακουργίας καὶ ἐλαττώματα. Ἀναγνώσατε τὸ τῆς ἐπαναστάσεως σχέδιον δημοσιευμένον διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Δημοκρατικὸς, καὶ χαίρετε βλέποντες τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπαναστατικοῦ πύλου, καὶ τοῦ κώδωνος τὸν ὅποιον ἡ διομήχανος Βαρκελώνη δὲν θέλει λησμονῆσαι πώποτε τὰς πρὸς ἐπανάστασιν προσκλήσεις. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐλάθετε ἐκεῖθεν τῶν Πυρρήνικων, τοῦ ὁποῖου ὁ συντάκτης ἀπεβλήθη ἀπὸ τὴν Ἰσπανικὴν γῆν, ὡς ἀνάξιος τῆς πατριδος υἱός. »

» Δικαίως ἀπελιπισθέντες τοῦ νὰ ἴδῃτε τὸν ἐνάρετον καὶ ἐνθουσιασμὸν στρατὸν ἐγκαταλείποντα τὴν συνταγματικὴν σημαίαν, ἐπροσκαλέσατε εἰς ἐπανάστασιν τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ δὲν ἐσυνάξατε ἄλλον καρπὸν, εἰμῆ τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν περιγελῶν. »

» Κάττοιχοι τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαρκελώνης! Εἶθε νὰ σᾶς διδάξῃ ὑπὲρ τῶν καθηκόντων σας ἡ εἰκὼν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ συμβάντων δυστυχημάτων· διαμείνατε πιστοὶ εἰς τὸν ὄρκον σας ὑπὲρ τοῦ συντάγματος τοῦ κράτους, ὑπὲρ τῆς ἀθώας βασιλείας, ἔ ὑπὲρ τοῦ ἀκαταμαχῆτη ἀντιβασιλείως] διαρκούσης τῆς ἀνглиκιστικῆς της. Ἀποφύγετε τὰς ἐνέδρας τοῦ Καρλο—Χριστινο—δημοκρατικοῦ κόμματος τὸ ὅποιον σᾶς ἐπροξένησε τόσα δυστυχήματα. Ὑποτάχθητε εἰς τὴν κυβερνήσιν καὶ εἰς τὰς νομίμους ἀρχάς σας, καὶ βοηθήσατε τὰς προσπάθειάς των, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εὐταξία εἰς τὴν ὠραίαν ταύτην πρωτεύουσαν. Ἡ ἐξαιρετικὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ πόλις αὕτη, δὲν θέλει παραταθῆ εἰμῆ καθόσον τὸ ἀπαιτεῖ ἡ εὐημερία σας καὶ ἀνάγκη, ἡ δὲ κατάστασις αὕτη θέλει γίνεαι ἐπαισθητὴ εἰς μόνους τοὺς ἐχθροὺς τῆς εὐτυχίας καὶ ἡσυχίας σας· τοῦτο σᾶς ἐπίθεταὶ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ γενναϊότης τῶν ἀρχῶν σας.

Ἐν Βαρκελώνῃ τὴν 5 Δεκεμβρίου 1842.

ὁ Διοικητῆς

Ἰωάννης Γουτιεράς

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ μακαρίτου Γ. Καραγιαννάκη Δημάρχου μας, ἦτον ἐπανάγκης νὰ διορισθῆ νέος εἰς τὸν Δήμον μας Δημάρχος, κατὰ τὴν τοῦ νόμου διάταξιν· ἀλλ' ἡ ἐκλο-

γὴ αὕτη ἧτις εἰς ἄλλας περιστάσεις δὲν ἦθελον εἶσθαι δύσκολον ἔργον, ἐπηρεάζει ἤδη ὅλων ἐγγένει τῶν συμπολιτῶν μας τὰ πνεύματα, διότι ἔνεκα τῶν πρὸ καιροῦ πολιτικῶς μαχομένων δύο θελήσεων, κατὰ δυστυχίαν τοῦ δήμου μας, ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει νέας κινήσεις καὶ δυσαρρεσκείας. Ἄνδρες ὄθεν συνετοί, φρόνιμοι καὶ κηθόμενοι τῶν συμφερόντων καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ δήμου μας, ἀνήκοντες εἰς ἀμφοτέρως αὐτὰς τὰς θελήσεις, ἐνδόσαντες εἰς τὰς περὶ συμφιλίωσης, ἀγάπης καὶ ὁμονοίας πατρικῆς συμβουλίας καὶ παραινήσεις τοῦ Διοικητοῦ μας κυρίου Ν. Πονηροπούλου, ἔ ἀποφασίσαντες νὰ καλύψωσι μὲ τὸ πέπλον τῆς λήθης πᾶσαν παλαιὰν δυσαρρεσκείαν καὶ ἀντιπάθειαν, συνῆλθον εἰς τὸ κκτάστημα τοῦ Μουσείου μας τὴν 25 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ὅπου ἐλάβε χώραν ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων αὐτῶν, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐξελέχθησαν οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται μας κύριοι Ἰωάννης Α. Πάλλης, Ἀργύριος Α. Γαροχτίζης καὶ Εὐστράτιος Σκαρμαγκῆς.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐξεφώνησεν ὁ κύριος Ἰωάννης Γ. Καραλῆς δημοτικὸς σύμβουλος παραινέτικόν περὶ συμφιλίωσης, ἀγάπης καὶ ὁμονοίας λόγον, διὰ τοῦ ὁποῖου πολὺ εὐστόχως περέστησεν, ὅτι μόνον τὰ στοιχεῖα ταῦτα· δσάκις ἐνυπάρχωσιν εἰς τὰς κριωνίνας, εἶναι τὰ μόνον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου των μέσα, ὅτι δὲ τὰ πάθη καὶ ἡ διχνοῖα τὰς καταστρέφουν.

Εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν κυρίου Καραλῆ ἐπρόσθεσε καὶ ὁ διοικητῆς κύριος Πονηρόπουλος πολλὰς καὶ διαφόρους περὶ ὁμονοίας, συμπονοίας καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης συμβουλίας καὶ παραινήσεις, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνέλευσις, ἀφοῦ ὅλοι οἱ λαβόντες μέρος εἰς αὐτήν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι παρευρεθέντες ἠσπάσθησαν ἀλλήλους τὸν τῆς συμφιλίωσης καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης ἀσπασμόν.

Δημοσιεύοντες ταῦτα τὰ εἰς τὴν πόλιν μας διατρέξαντα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον καθῆκον μας νὰ ἐπαινώσωμεν ἐν πρώτοις τὴν διαγωγήν τοῦ ἀξιότιμου διοικητοῦ μας κυρίου Πονηροπούλου, ὅστις ὡς ἄλλος πατήρ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν εὐχὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας καὶ μὲ τὰ ὑψηλὰ τοῦ δήμου μας συμφέροντα, ἔκαμε χρῆσιν τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιρροῆς του ὑπὲρ τῆς συμφιλίωσης ταύτης. Ἐπαινοῦμεν ἐπομένως τοὺς συνετοὺς καὶ φρονίμους συμπολίτας μας, ὅχι μόνον τοὺς ὅσοι πρῶτοι συνέπραξαν ὑπὲρ τῆς συμφιλίωσης ταύτης, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι μὲ ἀγαλλίασιν καὶ χαρὰν ἐπληροφορήθησαν τὴν πραγματοποίησιν της, καὶ λησμονήσαντες πᾶσαν παλαιὰν ἀντιπάθειαν καὶ δυσαρρεσκείαν, ἔδωκαν τὴν τῆς διαλλαγῆς καὶ ἀγάπης χεῖρα πρὸς ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων ἦσαν δυσαρρεσθημένοι διὰ μηδαμινὰ καὶ ἀσήμαντα αἷτια.

Δημοσιεύομεν τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Γ. Καραλῆ ἐκφωνηθέντα λόγον εἰς τὴν συνέλευσιν καθ' ἣν ἐξελέχθησαν οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν δημοαρχικὴν θέσιν τοῦ δήμου μας.

Κύριοι!

Συναισθανόμενος τὰς δυσαρρεστὰς συνέπει-

ας της διχονοίας και διαιρέσεως ητις ενεφώλευε πρό τινοσ καιρού εις τας ψυχάς των συνοικούντων εις την πόλιν ταύτην Χίων και μη-έποταν επρόκειτο λόγος περι έκλογής ύποψη-φίων, ευτύχιστα σήμερον μεθ' ύμωv να παρατη-ήσω την έναρμόνιον ψηφηφορίαν περι της έκ-λογής του Δημάρχου μας κατά την διεκπεραι-ωθεισαν δημαρειτίαν.

Πάντες, και έκαστος εξ' ήμωv Κύριοι συνη-σθάνθη ενδόμωχον ευχριστήτιν περι της πραγ-ματοποιήσεως συγχωνεύσεως των αντίθετων δεξιασίων, αϊτινες μās δηήρουν κατά τας δη-μαρεισίας, χωρίς να ενυπάρχη άφορμή άτομι-κού συμφέροντος. Βάσκανος Δαίμων ενέσπει-ρε μεταξύ μας την διαίρεσιν ταύτην, ένεκα της έπίσεως όχι μόνον τα συμφέροντα του Δήμου άπιστοδρόμου και έβλάπτοντο, αλλά και τα διαίτερα ενός έκαστου Έρμουπολίτου. Λα-θόντες ανέκαθεν προορισμόν κατά τον ένταυ-θα συνοικισμόν μας ευτυχούς άποκαταστάσε-ως ενεργούσαμεν πάντοτε ή καθ' όλας τας πε-ριστάσεις σύμφωνα με την συνείδησίν μας, και ως εκ τούτου ήτύχησαμεν να καθεδρύσω-μεν τόσα και τόσαυτα κοινοφελή καταστήμα-τα, τα όποια έτρεχον κινδυνόν ν' αποτεφρωθώ-σι και εξοντωθώσιν, εάν δεν ήθελεν εξοντωθῆ ή άποσκορακισθῆ τό σπέρμα της διχονοίας ήμέ-ρα λοιπόν χαρμύσινος είναι ή ήμέρα της του Χριστού γεννήσεως, καθ' ήν συνήλθομεν εις τό κατάστημα τουτο έχοντες μάρτυρας τας Μιούσας, δια να θάψωμεν εις την αιώνιον λή-θην πᾶσαν άφορμήν διχονοίας. Ψηφηφορήσαν-τες τούς ύποψηφίους δια την θέσιν Δημάρχου, προτρέπομεν άπαντες τον εγκριθεισόμενον πα-ρά της αύτου Μεγαλειότητος να καταβάλη και εκ μέρους του πάντα ζήλον και προθυμί-αν δια να φέρη εις άσιν και διηνεκές πέρας τας βάσεις της συμφιλίώσεως ταύτης, την ό-ποιάν όλοι ήμεϊς Κύριοι έποθούσαμεν, τουτο θέλει εΐσθαι τό πρώτιστον των καθηκόντων του, και όφείλει να επιστήσῃ την προσοχήν του δια να παγιώσῃ την όμόνοιαν μεταξύ των Χίων και μη, και να επαναγάγῃ ήμάς εις την αρχαίαν ήμωv έναρμόνιον συμβίωσιν, εκ τής ό-ποιίας επρόκυψαν τσαούτα καλά εΐθε!

Έντούτοις συνενοθήτε μετ' έμοϋ Κύριοι, δια να γείνω ό διερμηνεύς της βαθείας ευγνωμοσύ-νης σας προς τον αξιότιμον Κύριον Διοικητήν, όστις κατέβαλε τσαούτην προθυμίαν μηδόλωσ φειδόμενος κόπων και ένοχλήσεων δια να συ-νεργήσῃ και πραγματοποιήσῃ την συμφιλίω-σιν ταύτην ύπερ της ευδαιμονίας όλων των Έρμουπολιτών.

Δημοσιεύομεν προσέτι τον ύπό του Διοικητού κυρίου Ν. Πονηροπούλου έκφωνηθέντα έπίσης εις την αύτην συνελουσιν λόγον.

Κύριοι! Δια να επιβεβαιώσω όσα πρό έμοϋ ό κύριος Συ-νήγορος Ιωάννης Καράλης ώμίλησεν, αναγκάζο-μαι να κάμω εν περιλήψει τό ιστορικόν των εις Έρμούπολιν καταφυγόντων ένεκα του πολέμου Έλλήνων.

Οι Έρμουπολίται ως εκ του Έλληνικού πολέ-μου καταφυγόντες εις την νήσον ταύτην, δεν ήργη-σαν ν' ανεγείρουν πόλιν λαμπράν, και να στολι-σουν αύτην με ναούς μεγαλοπρεπείς, με διάφορα εκπαιδευτικά καταστήματα και με λαμπρόν Νο-σοκομείον, ώστε όμογνωμονούντες τοιοιτοτρόπως ε-σουλίσαν την νήσον της Σύρου με πόλιν τοιαύτην, ητις έχει, και δεν σφάλω άν τό είπω, τά δευτε-ρια μεταξύ των Έλληνικών πόλεων.

Συγχρόνως με ταυτα πάντα επέστησαν την

προσοχήν των εις τό εμπόριον, τό όποιον και δεν έβράδυναν να συγκεντρώσουν εις έαυτούς, και να επεκτείνουv τουτο όχι μόνον εις τά λοιπά της Έλλάδος μέρη, χορηγούντες εις αυτά όλα τά ελ-λείποντα ένεκα του πολέμου μέσα, προς τούτοις δε-συντρέχοντες και τας κατά καιρόν Κυβερνήσεις με ικανά χρηματικά βοθηήματα, αλλά και εις αυτά της Ευρώπης και Ασίας με πολλήν επιτυ-χίαν να εφελύσουν τουτο.

Την αλήθειαν ταύτην κύριοι, δεν διατάζω να διατρανώσω σήμερον και ενώπιον ύμωv, διότι κη-ρύττων αύτην, νομίζω ότι ουδεμία κολακεία λαμ-βάνει χώραν, ή καθότι ύπάρχει μόνη και μόνη, το επανλαμβάνω, ή γυμνή ή αλήθεια. Αλλά κατά δυστυχίαν πρό τινοσ καιρού, βάσκανος όφθαλμός φθονήσας τά καλά ταυτα, ενήργησεν ώστε να γε-νηθῆ μεταξύ ύμωv αντι ειρήνης και άγάπης διαί-ρεσις και ψυχρότης.

Η δυσάρεστος αύτη περίστασις, ενώ άφ' ενός μέρους έτρεχε τον εναντίον δρόμον, με τον όποιον οι Έρμουπολίται ενήργουν, ως εν μιᾷ ψυχῇ και καρδίᾳ τά καλά της πατρίδος των, άφ' έτέρου εχρησίμευσεv όχι πλέον δια ν' άμαυρώσῃ τας το-σαύτας ενάρετους πράξεις των, αλλά δια ν' ανη-δείξῃ και σήμερον την διανοητικὴν αυτών ύπεροχήν δια της όποιας δεν ήργησαν να επανέλθωv εις τά εΐδικα, ν' άποσκορακίσουν την κακοβουλίαν, και ν' ανακαλέσουν εις έαυτούς παλιν την προς αλλήλουv ευαγγελικὴν άγάπην και όμόνοιαν. Δια τουτο ή συνελθόντες ήμεϊς σήμερον κύριοι, εις ταύτην την συνεδρίασιν, εις ήν παρά της Διοικήσεως προσε-κλήθητε, και εκπληρώσαντες ως εν μιᾷ ψυχῇ και καρδίᾳ τά επιβαλλόμενα εις ήμάς παρά του Νο-μου χρέη, εκλέξατε εκ συμφώνου ειρηνικώς και ήσύχως τούς ύποψηφίους δια την θέσιν του Δη-μάρχου της πόλεως μας.

Δια την αξίαιπενον πράξιν σας ταύτην, κύριοι, Σας συγχαίρει σήμερον ή Διοικήσις, Σας εύλογεί ή Πατρική Κυβέρνησις του τρισεβάστου ήμωv Βασι-λέως, και Σας ευγνωμονούv οι συνδημόται σας, δι-ότι δεν εψεύσθησαν αι ελπίδες των εμπιστευμένων εις ήμάς την τύχην και τά συμφέροντα ολοκλήρου του Δήμου.

Ευχόμενος όθεν, κύριοι, τό ευγενές αισθημα τουτο της συμπνοίας και όμονοίας να διακωνισῃ και εις ήμάς, και εις τούς μεταγενεστέρους σας, προς επισφράγισιν των ευχών μουv τούτων, προτρέ-πω ήμάς, να κάμητε τον εν αλλήλοις αδελφικόν ασπασμόν, τον όποιον εκπληρώ πρώτος έγω με τό πρρευρισκόμενον πλησίον μου μέλος της Δη-μαρεισιακής επιτροπής. Γένοιτο! Γένοιτο!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Έπειδή και δυνάμει έμπορικῆς συνθήκης μεταξύ της Αυτού Αυτοκρατορικῆς και Βα-σιλικῆς Υψηλότητος του Μεγάλου Δουκός της Τσοκάνης και της Υψηλής Πόρτας, έσυμ-φωνήθη ό πληρωθησόμενος Τελωνειακός φόρος παρά των ύπηκόων της Α. Αυτ. και Β. ύψη-λότητος δια τε την εισαγωγήν και εξαγωγήν των διαφόρων προϊόντων παντός τόπου εις τά Τελωνεία της Οθωμανικῆς επικρατείας. Και επειδή ό φόρος αυτος έσυμφωνή να πληρώνε-ται κατά μέν τινα είδη τσοσούτον ποσόν δια πάν καντάρι, κατά δε τινα άλλα το-σοούτον δια πᾶσαν όκάν, κατά τινα δε, επίσης αναλόγως της τρεχούσης τιμῆς, και κατά τινα άλλα εν περιπτώσει άσυμφωνίας της δικτιμήσεως, να λαμβάνεται παρά των Τελώνων της Οθωμανικῆς επικρατείας εις εΐ-

δος. Δια τουτο εΐδοποιούvται οι έντες της Έλληνικῆς επικρατείας προκοιούvτες έμποροι ύπηκοι της αυτου αυτοκρατορικῆς και Βασι-κῆς ύψηλότητος του Μεγάλου Δουκός της Το-σκάνης, εν περιπτώσει εξαγωγῆς ή εισαγωγῆς διαφόρων προϊόντων εις την Οθωμανικὴν επι-κρατείαν, όσακις επιθυμούσι να γνωρίζωσι τον πληρωθεισόμενον Τελωνιακόν φόρον δια τε τά διάφορα είδη, και δια τον σταθμόν (ζυγι-αυτών, ως προείπουμεν, να διευθύνονται εις το ένταυθα προξενείον όπουθεν θέλουν λαμβάνει-πᾶσαν πληροφορίαν άνυπερέτως του πληρωθει-σομένου Τελωνιακού φόρου δια πάν προδόν.

Εν Αθήναις την 18 / 30 Δεκεμβρίου (1842.)

δ Πρόξενος της Τσοκάνης Σπυριδών Βάλλης

Αριθ. 417.

ό Κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικών Δηλοποιεί ότι,

Πλειστηριασθεισών κατ' αίτησιν του κυρίου Νικολάου Θεοδορίδου, των ένταυθα δύο απο-θηκών των όφειλετων Γεωργίου και Νικολάου Βουτζίνου, και κατακυρωθεισών προς τον τε-λευταϊον υπερθεματιστήν Ανδρέαν Βουτζίνου δια δραχμάς 1560 ως ύπ' αριθ. 57 και από 27 Νοεμβρίου ε. ε. εκθέσεως κατακυρώσεως των διαληφθέντων αποθηκών, και μη πληρω-θέντος του ποσού της κατακυρώσεως των όρ. 1560. ύπό του ειρημένου Α. Βουτζίνου υπερ-θεματιστου, εκτίθενται εις αναπλειστηρια-σμόν αι άνωτέρω αποθήκαι κατά παραγγελί-αν του ειρηνοδίκου Έρμουπόλεως ενεργήσαν-τος τον πρώτον πλειστηριασμόν, δι' έξόδων του υπερθεματιστου Α. Βουτζίνου, εν τῷ Δή-μῳ τούτῳ εν τῇ πλατείᾳ της αγοράς εμπροσ-θεν της αποθήκης του Παντολέοντος Γεωργιο-λαδά, και ενώπιον του Ειρηνοδίκου Έρμουπό-λεως Αντωνίου Αλμπέρτου, αι περι όν λό-γος αποθήκαι άνήκουσαι εις τον τελευταϊον υπερθεματιστήν Α Βουτζίνου, μετ' του άε-ρος των και του εδαφους των, μετ' του προ-αυλίου και ενός φρέατος, και γειτνιαζουσαι προς ανατολάς μεν με την αποθήκην του Νι-κολάου Μ. Βουτζίνου, προς δυσμάς με δημό-σιον δρόμον, προς άρκτον δε με την αποθήκην του Γιαννούλη Ν. Μαμάη, και Πανχυιώτου Αντωνίου, και προς μεσημβρίαν με την απο-θήκην και οικίαν του Ανδρίκου Γ. Βου-τζίνου.

Δυνάμει των άρθρων 965 και 967 της Πο-λιτικῆς Δικονομίας, ό πλειστηριασμός αυτών άρχεται σήμερον και θέλει τελειώσῃ την δεκά-την τετάρτην του έλευσομένου μηνός Φεβρου-αρίου του 1843 ήμέραν πέμπτην, κηρυττόμε-νος δια κήρυκος από την δεκάτην ώραν πρό μεσημβρίας της αυτης ήμέρας, αφού ό παρών πλειστηριασμός θελει καταχωρηθῆ δις δι' έγχο-ρίου εφημερίδας.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται από τον πρώτον υπερθεματιστήν.

Η μεν πώλησις γίνεται με μετρητά επί χει-ρας, αι δε αναφερόμεναι δύο συνεχομεναι αποθή-και παραδίδονται άμέσως εις την κυριότητα του υπερθεματιστου αφού γίνῃ ή προσηκουσα κατακύρωσις.

Η παρούσα θέλει τοιχοκολληθῆ εις τά πα-ρά του νόμου διαταττόμενα μέρη, θελει δε δη-μοσιευθῆ δια του ένταυθα δημοσίου κήρυκο-καθ' ήλην την πόλιν.

Έν Σύρω την 17 Δεκεμβρίου 1842.

ό Κλητήρ των εν Σύρω

Πρωτοδικών Ιω. Πλατυδης

ίσον τῷ πρωτοτύπῳ

έν Σύρω την 20 Δεκεμβ 1842

ό Κλητήρ Ιω. Πλατυδης.